

فرشته‌ها واقعی‌اند

آرزو شاطاگری

• آبی و صورتی

• ناهید طباطبایی

• نشر علم — چاپ اول ۱۳۸۳

• ۴۶۴ ص — ۴۵۰۰ تومان

آبی صورتی آخرین کار ناهید طباطبایی است. اثری که اگر آن را در ادامه آثار قبل او ندانیم، جهشی موفق از نظر حجمی و دیگر برجستگی‌های داستانی می‌توان به حساب آورد. داستان زنی که با ترس از مردن و فراموش شدن دست به نوشتن گذشته خود و اجدادش می‌زند. سرنوشت‌هایی که نویسنده‌ای سعی به حلقه زدن آنها دارد تا در انتهای این زنجیر به هم بافته از خودش یاد کند. طباطبایی از طرف فیروزه جسته گریخته قول روایت آخرین حلقه داستان را می‌دهد. سرنوشت فیروزه تا فراموش نشود. فیروزه با این ترس یاد شده با کمک آبی و صورتی به نیش قبر خاطراتی می‌پردازد که متعلق به ذهن خودش نیست. شخصیت‌ها در ذهن او یا سایه‌های پراکنده‌ای اند مثل بابا پرتوی و یا پیرزن‌های ساده و دوست داشتنی که جز مهمانی‌های خانوادگی در ذهن یک کودک مطلب بیشتری برایش ندارد. گذشته واقعی آنها به کمک نیروی آبی و صورتی فیلم‌وار و خواب‌گونه بر او ظاهر می‌شوند. او در رویارویی با آنها به کشف فضاهای نامکشوف در زندگی پدریزگها و مادریزگهایش نائل می‌آید.

با این که داستان با بهانه تکرار تاریخ تولد فیروزه شروع می‌شود، اما خواننده از زندگی شخصی‌اش کمتر می‌فهمد غیر از آنکه صاحب دو فرزند است با زندگی آرام کنار شوهرش و با چهره‌ای نه چندان زیبا‌گویی تمام گذشته اجدادی فیروزه همان گذشته واقعی است. داستان با تقسیم به شاخه‌های اصلی و فرعی و پرداختن به آنها پیش می‌رود و تکمیل

می شود نقطه آغاز تاریخ تولد فیروزه است و حضور دوباره آبی و صورتی بعد از گذشت سالهای کوکی، با پرداختن به عشق یحیی و محبوبه، معتمدالدوله و فرزندش، بابا پرتوری و مامان طی داستان گسترش می‌یابد و دوباره با تولد فیروزه پایان می‌پذیرد. این روایت‌ها تنه اصلی داستان هستند و روایت زندگی علی، شمس‌الله، آقا ناز... داستانهای فرعی و مکمل. اما بهانه‌ای زیرکانه برای داستان‌پردازی، توصیف جامعه در یک دوران تاریخی خاص و نوع حضور و پرورش آدمها در این دوران تاریخی است. هر چند، طباطبایی دغدغه تاریخ‌نویسی ندارد. مثل داستان‌هایی از این دست که شخصیت خلق می‌شود تا نویسنده دین خود را به تاریخ اداکرده باشد و یک دوره تاریخی را به شکل داستانی و جذاب تعریف کند. بر عکس طباطبایی تاریخ را بستری جهت واقع‌نمایی شخصیت‌ها و داستانش انتخاب کرده حتی با شخصیت‌های تاریخی شوختی می‌کند و آنها را تا حد آدمهای معمولی در یک زندگی معمولی پایین می‌آورد (گفتگوی رضاخان و طلمت) طباطبایی در این کتاب بر تاریخ مسلط شده و هیچ الزامی برای بزرگنمایی یا با شکوه جلوه دادن تاریخ در خودش نمی‌بیند.

با آنکه نویسنده دغدغه داستان‌پردازی‌های مدرن را ندارد مثل پیشنهاد زبان تازه داستان‌پردازی یا ساختار غیرمتعارف اما باز هم داستانش تا حد روایتی ساده و سر راست نزول نمی‌کند. طباطبایی خیلی زیرکانه با تعلیق شروع می‌کند. و این تعلیق را تا انتهای حفظ می‌کند. این تعلیق از همان ابتدا با تکرار تاریخ تولد فیروزه شروع می‌شود و مخاطب تا آخرین صفحات کتاب به دنبال ایجاد رابطه بین این تاریخ تولد و شخصیت‌های متعدد داستان و پیدا کردن رابطه فamilیلی بین این شخصیت‌ها با هم و با فیروزه است.

حضور دو شخصیت نامتعارف آبی و صورتی هم برای مخاطب تعریف شدنی است. با حضور این دو در داستان، مخاطب در این تردید قرار می‌گیرد که: فیروزه در چگونه فضایی سیر می‌کند؟ آیا دنیای او یک دنیای رئال است؟ یا آدمهای او تا چه اندازه واقعی‌اند و خود او تا چه اندازه از سلامت روان برخوردار. اصلاً همین آبی و صورتی یکی از مهمترین برجستگی‌های این روایت هستند. طباطبایی یک باور مذهبی را به شکلی دل چسب با همان تصویر کودکانه‌ای که برای همه وجود دارد در جهان بزرگترها وارد می‌کند. بی‌آنکه خودش را در زحمت توضیح و توجیه بیندازد. و آنها را تا حد شخصیت‌های غیر واقعی اما پذیرفتنی و دوست داشتنی ارتقا می‌دهد.

درست است که فیروزه با برگشت به گذشته داستان خود را شروع می‌کند اما آنجاکه روایت اصلی شروع می‌شود داستان روایتی خطی دارد و نویسنده میل و اصرار برای این روایت خطی را در گفت و گوهای سه شخصیت اصلی داستان اعتراف می‌کند. حوادث اصلی از زندگی

آن و صورتی

مایه طباطبائی

۳۹۹

شخصیت‌ها که به خانواده پدری و مادری تقسیم شده‌اند باید به ترتیب زمانی بیان شود این نکته چند بار از طرف فیروزه خطاب به صورتی که نماینده خانواده مادری است گفته می‌شود. اما این خطی بودن روایت باعث کسالت و یا خستگی ذهن خواننده نمی‌شود. یکی از ویژگی‌های این رمان در بند نگاه داشتن مخاطب است برای ادامه دادن و به انتهای رسیدن زیرا طباطبائی با مهارت هیچ جا داستانش را لو نمی‌دهد با آنکه داستان کمایش به شیوه هزار و یک شبی پیش می‌رود اما باز هم اشتیاق برای به پایان رسیدن و پیدا کردن نقطه اشتراک بین این قصه‌ها برای مخاطب وجود دارد.

زمان داستان بین حال و گذشته معلق است. حوادث محوری و مورد اهمیت در زمان گذشته روی می‌دهد. زندگی امروزی فیروزه کارکردی جز جمع‌آوری گذشته ندارد، چنان‌چه با حذف زندگی فیروزه لطمه‌ای به ساخت و کلیت داستان وارد نمی‌شود، داستان اصلی در گذشته جریان دارد. گذشته‌ای آنقدر دور که ذهن راوی شماره یک، فیروزه، مطلبی از آن ندارد چه برسد به ریزه کاری‌های فضاسازی و یا توصیف آن هم با کیفیت و نوع حضور فیروزه. در ضمن داستان جنبه واقع‌نمایی اش را هم از دست خواهد داد این جاست که کارکرد اصلی آبی و صورتی آشکار می‌شود، آن‌ها راوی گذشته‌های دورند. آن قسمت از تاریخ که سهمی از ذهن فیروزه ندارد پس داستان با راوی‌های سه گانه‌اش روایت می‌شود و ضعف طباطبائی در انتقال لحن و صدا همین

جا آشکار می‌شود. نویسنده نه توانایی انتقال صدای راوی‌های سه گانه‌اش را دارد و نه انتقال لحن شخصیت‌ها را. هر سه راوی با یک لحن و صدار روایت می‌کنند و اگر خود طباطبایی به آنها اشاره مستقیم نکند مخاطب قادر به شناخت راوی‌ها نیست.

توجه به تم و خاص بودنش در دیگر آثار طباطبایی به چشم می‌خورد او با بن مایه عشق و زندگی این داستان را می‌نویسد و در زندگی هر یک از شخصیت‌هایش با دیدی متفاوت با این بن مایه نگاه می‌کند تبلور این مضموم بیشتر در زندگی یحیی دیده می‌شود فصل یحیی و محبوه از دل پذیر ترین بخش‌های رمان است این فصل با حوصله و دقت بیشتری نسبت به دیگر فصل‌ها روایت می‌شود، فیروزه به نمایندگی از طرف طباطبایی همین حسن را انتقال می‌دهد و می‌گوید که به عشق این دو دل بستگی دارد.

یکی از ویژگی‌هایی که این رمان را سرگرم کننده و لذت‌بخش برای طیف مخاطبین خودش قرار می‌دهد قربانی شدن واقعیت به نفع خیالپردازی مخاطب است. طباطبایی سرنوشت‌های شوم برای شخصیت‌هایش رقم نمی‌زند و حوادث بزرگ را که می‌تواند بینان کن و یا کشمشکش زا باشند را در جهت رویاپردازی مخاطب به خیر و سلامت می‌رساند مثل تنها ماندن محبوه و خانم بزرگ و اتفاقی ساده که آنها را در دل هم جا می‌کند و یا کوتاه آمدن معتمدانه‌الدوله در برابر خیانت همسر.

در کل رمان دلچسب و سرگم‌کننده است آنقدر که برای مخاطب کمتر پیش می‌آید بر اثر کسالت کتاب را بینند و یا حس کند دیگر حرفی برای گفتن نماند. شگردهایی که طباطبایی برای داستان پردازی انتخاب کرده رمانش را از سطح نوشته‌ای صرفاً سرگرم‌کننده دور می‌سازد و تا سطحی از رمان حرفه‌ای بیش می‌برد.

۴۰۱

نشر علم منتشر کرده است:

تاریخچه بریگاد و دیویزیون قزاق
(از کلتل دومانتوچ تا میرپنج رضاخان سوادکوهی)
دو مجلد

تألیف محسن میرزاپی

خیابان انقلاب بین خیابان فخر رازی و دانشگاه شماره ۱۳۵۸ تلفن: ۶۴۶۵۹۷۰